REVISTĂ TRIMESTRIALĂ GRATUITĂ DE INFORMARE ȘI PROVOCARE MISIONARĂ

infoMISIONAR

NUMĂRUL **172** | IANUARIE 2025

Editorial Ce valoare ar avea?

Dr. Paul W. Brand, un cunoscut medic și autor creștin, a scris o relatare profund emoționantă despre mama sa într-una din cărțile publicate ”În imaginea Lui” (In His Image). Crescut în India, unde părinții lui au fost misionari, el povestește despre sacrificiul și dedicarea mamei sale, o adevărată inspirație pentru orice creștin care dorește să slujească lui Dumnezeu.

Mama sa, la vârsta de 75 de ani, încă parcurgea zilnic kilometri pe jos, vizitând satele din sudul Indiei pentru a împărtăși Evanghelia. Într-o zi, în timpul unei călătorii singuratice, a căzut și și-a fracturat șoldul. Timp de două zile, a zăcut singură, în dureri cumplite, până când câțiva muncitori au găsit-o. Aceștia au improvizat un pat și au transportat-o cu o mașină pe drumuri accidentate timp de 150 de mile pentru a găsi un doctor care să-i pună oasele la loc. Din păcate, transportul anevoios i-a agravat rănile, iar șoldul nu s-a vindecat complet niciodată.

Dr. Brand descrie vizita sa la mama sa, care locuia într-o colibă simplă. El a văzut-o folosind cârje de bambus, confecționate de ea însăși, târându-și picioarele fără vlagă, pentru că își pierduse complet simțul și controlul lor. Fiind îngrijorat de starea de sănătate a mamei, i-a sugerat să se retragă din misiune, considerând că aceasta ar fi o decizie rațională. Răspunsul mamei lui a fost pe cât de simplu, pe atât de puternic: „Ce valoare ar avea? Dacă încercăm doar să păstrăm acest trup câțiva ani în plus și nu este folosit pentru Dumnezeu, atunci ce valoare are?”

Această convingere a motivat-o să continue lucrarea misionară, călătorind cu măgărușul prin sate până la vârsta de 93 de ani. Când nu a mai putut să stea pe măgar, pentru că tot cădea, localnicii au început să o transporte cu hamace dintr-un sat în altul. Așa a continuat să vorbească despre dragostea lui Hristos până la moartea sa, la vârsta de 95 de ani.

Dr. Paul își amintește ultima imagine a mamei sale: sprijinită de un zid de piatră, cu fața brăzdată de riduri și pielea arsă de soarele indian. Oamenii veneau din casele, școlile și locurile lor de muncă pentru a o asculta. El a observat cum ochii lor scânteiau, fețele li se luminau de bucurie, iar inimile lor erau profund mișcate de mesajul iubirii lui Dumnezeu transmis de această femeie în vârstă.

„Ce vedeau ei”, scrie Paul, „nu era o femeie bătrână care și-a depășit de mult vremea, ci o persoană frumoasă, aducând vestea dragostei cerești direct din ceruri”.

Această mărturie ne provoacă pe fiecare dintre noi să ne întrebăm: suntem dispuși să ne folosim timpul, resursele și energia pentru Dumnezeu? Mama lui Paul W. Brand ne oferă un exemplu viu despre ce înseamnă să-ți dedici întreaga viață în slujba lui Hristos, indiferent de vârstă sau de limitările fizice.

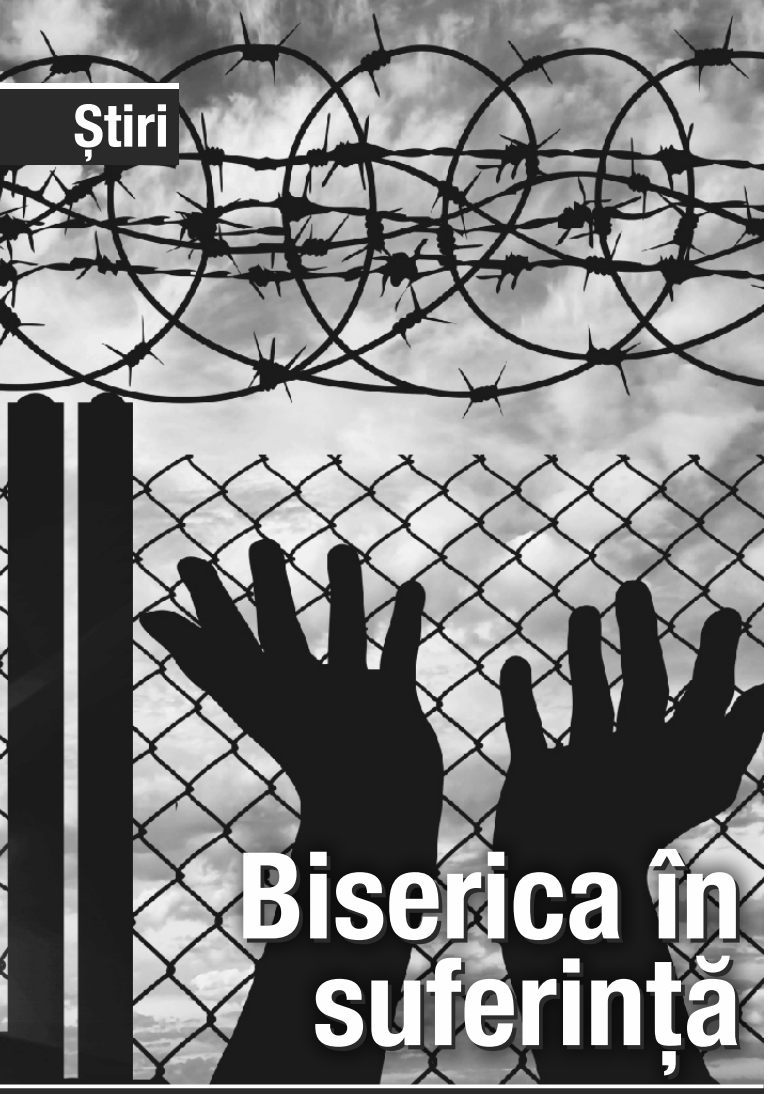
Câți dintre noi, asemenea acestei misionare, considerăm că orice aspect al vieții noastre capătă adevărata valoare doar atunci când este pus în slujba lui Dumnezeu?

Câți dintre noi, chiar și în fața circumstanțelor neplăcute și limitative, alegem să perseverăm și să rămânem credincioși lucrării Domnului?

Să ne rugăm și să cerem har pentru a trăi cu aceeași hotărâre și dedicare, conștientizând că orice am avea și orice am face are valoare doar în măsura în care îl vizează pe Domnul și Împărăția Sa.

Cu toată dragostea,
Lucian ADAM / luci_adam@yahoo.com

NOILE CONTURI PENTRU DONAȚII – **Asociația Info Misionar**: RO73 RZBR 0000 0600 2670 0172 **(lei)**
RO53 RZBR 0000 0600 2670 0241 **(euro)** • RO04 RZBR 0000 0600 2670 0250 **(usd)**

Biserica în suferință

”Aduceți-vă aminte de cei ce sunt în lanțuri, ... de cei chinuiți, ...”

Rwanda – mii de biserici amenințate cu închiderea. În 2018, guvernul din Rwanda a dat o lege care cerea ca bisericile să se conformeze noilor reglementări. La acea vreme, mai mult de șapte mii de biserici erau închise din pricina problemelor de sănătate, de siguranță sau de zgomot. Alte restricții i-au împiedicat pe pastori să încurajeze posturile îndelungate, au impus rapoarte financiare amănunțite și au cerut liderilor bisericilor să aibă o diplomă în teologie. Mii de biserici au fost închise, iar altor congregații li s-a dat răgaz cinci ani pentru a se conforma acestor cerințe.

Începând cu luna iulie a acestui an, autoritățile au început o campanie de impunere a acestor reglementări. Potrivit declarației autorităților care supraveghează locurile de închinare din această țară, în luna iulie au fost verificate paisprezece mii de case de rugăciune. Drept urmare, 70% dintre bisericile investigate au fost închise pentru că nu au fost conforme cu aceste reglementări care includ: înregistrarea, normele de construcție, siguranța, igiena și aspecte financiare.

Multe dintre congregațiile afectate sunt biserici penticostale mici, independente. Unele dintre ele se întâlneau în peșteri sau pe malul râurilor. În schimb, bisericile mai așezate (inclusiv cele care sunt sub umbrela unei organizații) nu au fost afectate. Acest lucru se datorează faptului că adunările mai mici care nu sunt afiliate unei organizații sau unui grup de biserici mai mari duc lipsă de resurse financiare, iar acest lucru le descalifică în ochii autorităților, pentru că le lipsesc spațiile verzi adecvate, pereții vopsiți, aerul condiționat, camerele de supraveghere și alte îmbunătățiri scumpe de felul acesta. Liderii unei denominații și-au sunat membrii pentru a contribui la un fond pentru redeschiderea locurilor de închinare care fuseseră închise cu forța.

Pe lângă închiderea bisericilor, Paul Kagame, președintele țării, a condamnat recent „bisericile de tip ciupercă” care „storc până și ultimul bănuț de la locuitorii săraci ai Rwandei”. În timpul acestei cuvântări, el a propus o taxă pe colecta bisericii pentru a-i împiedica pe liderii creștini să se îmbogățească de pe urma cetățenilor Rwandei.

Rugați-vă ca încurajarea de care au mare nevoie mulți credincioși din toată Rwanda care au fost forțați să renunțe la locurile lor de închinare să fie primită de către ei și să îi învioreze. Fie ca Dumnezeu să intervină cu putere în fiecare dintre situațiile în care se află, astfel încât frații și surorile în Hristos din Rwanda să găsească oportunități de închinare și de creștere spirituală. În plus, rugați-vă ca oficialii să fie dornici să coopereze cu acele congregații care au rămas fără loc de închinare pentru ca lucrul acesta să fie remediat cât mai curând.

De asemenea, în ciuda barierelor pe care le pun autoritățile, rugați-vă ca mesajul mântuirii prin credința în Hristos să continue să se răspândească în această țară. **(Christianity Today)**

India – poliția nu face nimic, deși este martoră la un atac asupra creștinilor. Sute de persoane au atacat paisprezece creștini din districtul Chhattisgarh, Dantewada la data de 30 octombrie, în timp ce poliția stătea și privea. Incidentul violent a avut loc după ce urmașii lui Isus au refuzat să își abandoneze credința creștină, în ciuda ordinelor primite din partea liderilor tribali de a face acest lucru.

Fiind bătuți cu bâte de lemn de către membrii participanți ai acelei mulțimi de atacatori, credincioșii au suferit diverse răni după atac, cum ar fi traumatisme craniene și oase rupte. Atacatorii au demolat, de asemenea, casele creștine și le-au distrus culturile.

Printre cei răniți s-a aflat și singurul ofițer de poliție care a încercat să intervină în favoarea victimelor. Nu se cunoaște motivul pentru care majoritatea ofițerilor au eșuat în a-și îndeplini datoria de a-i proteja pe acești cetățeni vizați de către atacatori. O astfel de violență îndreptată împotriva creștinilor este foarte comună în India, iar atacurile mulțimilor de oameni sunt deseori instigate de către militanții hinduși naționaliști.

Rugați-vă pentru recuperarea completă a celor răniți în acest atac recent, cerându-I Domnului să dea vindecare atât emoțională, cât și fizică fiecăreia dintre aceste victime. Fie ca El să lucreze, de asemenea, în mod divin în inimile și mințile tuturor locuitorilor acestei comunități, determinându-i să trăiască în pace. De asemenea, mijlociți pentru autoritățile din India pentru ca ele să înțeleagă că trebuie să ofere protecție tuturor cetățenilor țării, nu doar celor pe care ele îi agreează. **(International Christian Concern)**

Nigeria – creștini răpiți care au scăpat din captivitate. La data de 1 martie 2018, militanții islamici au atacat o tabără de relocare din statul Borno. În urma atacului trei angajați UNICEF au fost uciși împreună cu opt soldați. Tot atunci Alice Loksha Ngaddah, o creștină care lucra ca asistentă medicală în acea tabără, a fost luată captivă împreună cu Saifura Khorsa și Hauwa Liman, două moașe musulmane. Cele două musulmane au fost declarate „apostate” doar pentru că au colaborat cu Crucea Roșie, fiind ucise câteva luni mai târziu.

Militanții responsabili de acest atac au afirmat la acea vreme că urmau să le țină pe Alice și pe Leah Sharibu, o studentă creștină pe care o răpiseră cu zece zile înainte, ca „sclave pe viață”.

Timp de peste șase ani Alice a așteptat cu răbdare ocazia potrivită pentru a fugi. În acest timp a dat naștere unui fiu, care acum este în vârstă de trei ani. Când a apărut, în sfârșit, oportunitatea de a scăpa,

în ziua de 24 octombrie, Alice, fiul ei și Fayina Ali Akilwus s-au furișat afară din tabăra militanților.

După ce au călătorit mai mult de trei zile, fugitivii extenuați au ajuns în siguranță la un post militar din nord-estul Nigeriei. În timp ce se apropiau de el, Alice și Fayina au izbucnit în laude la adresa lui Isus, strigând: „Suntem, cu adevărat, salvați!" Apoi, după ce au ajuns la acest post militar, și-au arătat recunoștința față de Dumnezeu pentru armată, cerându-I să întărească autoritățile care guvernează Nigeria și să le dea izbândă asupra plăgii terorismului din țara lor.

Cele două femei au fost transferate în statul Borno pentru a se reface după această perioadă lungă de captivitate. Deși este o veste bună faptul că Alice este, în sfârșit, liberă, familia ei se confruntă cu multe provocări acum, în această perioadă de reabilitare. În 2018, atunci când a fost răpită, Alice era căsătorită și avea doi copii. Între timp, soțul ei, crezând că ea fusese ucisă de către militanți, s-a recăsătorit. Alice și copiii ei vor avea nevoie de sprijin spiritual, emoțional și fizic.

Din păcate violența și atrocitățile persecuției continuă să fie prezente în multe zone din Nigeria unde creștinii au fost răpiți și uciși în mod frecvent. Recent, un grup de atacatori despre care se crede că sunt militanți Fulani au întreprins raiduri asupra a două sate din sud-estul statului Kaduna în zilele de 8 și de 16 noiembrie. Rezultatele sunt devastatoare: cinci creștini au fost uciși, trei au fost răpiți și alte câteva persoane primesc îngrijire medicală în urma rănilor grave suferite.

Slavă lui Dumnezeu pentru libertatea de care se bucură Alice și Fayina, pentru că au reușit să fugă după mulți ani de captivitate. Cereți Domnului nostru milostiv să vindece rănile acestor două surori și să le sprijine în reintegrarea lor în societate. Rugați-vă ca Domnul să le dea înțelepciune, vindecare și nădejde lui Alice și familiei ei în timp ce gestionează această situație așa de complexă.

De asemenea, continuați să vă aduceți aminte în rugăciunile voastre de Leah Sharibu și de ceilalți captivi și cereți Domnului ca și ei să guste libertatea, iar militanții împăcarea cu Dumnezeu, mântuirea. Rugați-vă ca armata nigeriană să continue să lupte mai cu succes pentru a limita din ce în ce mai mult influența acestor grupări militante. **(Church in Chains, New York Times, Open Doors)**

China – raiduri asupra bisericilor din Beijing. În dimineața zilei de 20 octombrie, mai multe biserici Zion din Beijing s-au întâlnit pentru serviciul lor de închinare atunci când poliția și oficialii care se ocupă de chestiunile religioase au pătruns simultan cu forța în aceste întâlniri. Au fost înregistrate identitățile tuturor celor prezenți și doisprezece persoane, inclusiv pastori și membrii ai bisericii, au fost luați în custodie.

Majoritatea celor reținuți au fost eliberați până la ora douăzeci. Totuși, Elder Qin Guoliang din biserica Guomao a rămas în custodia poliției și i s-au dat paisprezece zile de detenție administrativă pentru „organizarea unor întâlniri ilegale".

Aceste raiduri sunt o continuare a hărțuirii autorităților față de biserica Zion din Beijing și față de alte biserici neînregistrate din China.

Rugați-vă pentru lucrarea continuă a membrilor care aparțin bisericii Zion și a altor credincioși care se confruntă cu o opoziție guvernamentală severă. Rugați-L pe Domnul să le ofere încurajare, călăuzire și curaj în timp ce se îndreaptă către cei din poporul lor cu adevărul Cuvântului lui Dumnezeu.

Fie ca toți credincioșii oprimați din China să primească înțelepciune și o inimă plină de dragoste de la Dumnezeu pentru a ști cum să răspundă persecutorilor lor într-un mod vrednic de Hristos. **(ChinaAid, Church in Chains)**

Nicaragua – 135 de prizonieri, inclusiv creștini, eliberați recent. Bisericile și organizațiile non-profit din Nicaragua au avut parte de o hărțuire intensă din partea guvernului sub conducerea președintelui Daniel Ortega. În ultimii ani, zeci de lideri religioși au fost arestați și expulzați, iar alte sute de organizații au fost închise.

Una dintre multele organizații afectate de această oprimare este Mountain Gateway, o organizație americană. În luna decembrie a anului trecut, certificarea funcționării ei i-a fost revocată. În urma acestei acțiuni toate posesiunile ei au fost confiscate, iar cei unsprezece pastori locali, trei angajați americani și doi avocați care lucrau pentru această organizație au fost puși sub acuzare. Americanii nu se aflau la acea vreme în țară, însă ceilalți treisprezece creștini au fost închiși și au fost declarați vinovați de spălare de bani în luna martie a anului 2024.

La data de 5 septembrie, guvernul american a anunțat că, prin negocieri secrete, eliberarea celor 135 de cetățeni din Nicaragua a fost aprobată din considerente umanitare; din acest grup fac parte și cei treisprezece credincioși din Mountain Gateway. Toți cei eliberați au fost transportați în Guatemala, unde vor fi tratați ca refugiați și unde li se va da ocazia să ceară azil în SUA sau în alte țări.

Jon Britton Hancock, fondatorul Mountain Gateway, a exclamat: „Aceasta este ziua pentru care ne-am rugat și pentru care ne-am încrezut în Dumnezeu. Acești pastori și avocați au suferit mult pentru cauza Evangheliei, dar suferința nu a fost în zadar. Împărăția lui Dumnezeu înaintează în urma persecuției lor. Astăzi vărsăm lacrimi de bucurie din pricina faptului că surorile și frații noștri sunt liberi!"

Slavă Domnului pentru eliberarea acestor prizonieri! Continuați să vă rugați pentru mulți alți oameni nevinovați care rămân în detenție în mod arbitrar în închisorile din Nicaragua și pentru cei care au fost expulzați pe nedrept din țară. **(Christian Daily, Mountain Gateway, Voice of America, Reuters)**

Burkina Faso – sute de oameni uciși de către jihadiști. Încă din anul 2015, Burkina Faso, această țară din vestul Africii, s-a confruntat cu numeroase atacuri violente din partea militanților asociați al-Qaeda care sunt influențați și de insurgența islamică din Mali. La finalul verii au fost ucise patru sute de persoane în urma unui raid.

Orașul Barsalogho se află într-o zonă care a fost lovită de amenințări constante din partea militanților. În ziua atacului devastator, locuitorii satului au primit ordin din partea autorităților să sape niște șanțuri de protecție în jurul comunității lor. În timp ce făceau acest lucru, au fost înconjurați de oameni înarmați care au început să ucidă pe oricine vedeau în fața ochilor. Șanțurile pe care începuseră să le sape locuitorii au devenit, astfel, gropi comune. Deși atacurile din partea jihadiștilor sunt frecvente, niciunul nu a fost atât de mare.

În aceeași perioadă a avut loc un alt atac asupra unei biserici din satul Konula. Intrând în ea, atacatorii le-au poruncit femeilor și copiilor să plece, iar ei i-au legat pe cei 26 de bărbați rămași și i-au executat.

Rugați-vă pentru familiile din această țară care suferă în urma pierderii vreunui membru drag, știind că Domnul este aproape de cel cu inima mâhnită și de cel cu duhul zdrobit. Rugați-vă ca forțele guvernamentale să recapete controlul asupra țării și să își poată proteja cetățenii.

Cereți Domnului ca planurile Lui cu această suferință mare să se împlinească și cât mai mulți oameni din această țară să ajungă să Îl cunoască. **(Release International, Reuters, Barnabas Fund, La Croix International, Africa News)**

Traducerea și prelucrarea,
Anca și Teodor Toculeț / teodor_toculet@yahoo.com

Alături de una dintre studente

Relatare misionară din 19.12.2024

Doar prin puterea Domnului

Vă scriam pentru ultimul **INFOmisionar** că din luna septembrie vom începe Școala de Ucenicie, prin Harul Domnului și călăuzirea Sa.

Așa cum se întâmplă cu majoritatea proiectelor, care încep bine și frumos, și noi am început cu 9 studenți, dar am terminat cu mai puțini. Chiar din prima săptămână a Școlii, în ora de închinare și rugăciune, lucrurile au luat o turnură neașteptată. Cel rău a încercat să ne îngreuneze și să ne tulbure întâlnirile, dar am văzut cum o rugăciune în Numele Domnului Isus are un impact uriaș în lumea noastră și în lumea spirituală.

Două studente aveau nevoie de eliberare de sub influența celui rău. Aceste studente proveneau din familii hinduse. Una dintre ele auzise despre Domnul Isus cu 6 luni înainte de a veni la acest curs. Părinții ei L-au primit pe Domnul Isus și, una câte una, fetele lor au spus "Da" pentru Domnul. Una dintre ele, care a venit la Școala de Ucenicie, dorea să-L cunoască pe Domnul Isus mai mult. La ora de închinare, cele două studente, după câteva minute, au început să fie tulburate și destul de agitate, și am înțeles imediat că acolo este o lucrare a celui rău. După ce ne-am rugat specific pentru ele, Dumnezeu s-a îndurat de ele și le-a dat eliberare totală. Domnul Dumnezeu S-a folosit de noi în această lucrare și luptă. Vă mulțumesc mult pentru rugăciunile voastre.

Deci, cum spuneam, din 9 studenți, rând pe rând 5 au părăsit școala pe parcurs și au rămas până la final doar 4. Astfel că spre sfârșitul celor 3 luni am ajuns la doar o echipă care a plecat în perioada de practică spre Nagaland, Assam, Bihar și Nepal. Apreciem rugăciunile voastre pentru ei. Nu este ușor, în acest timp, să faci evanghelizare publică, pe străzi. Evanghelizarea de la om la om este mult mai ușoară.

În ultima săptămână, am avut tema "Inima Lui Dumnezeu pentru toate neamurile". Printre alte lucruri importante spuse de profesor, a menționat că încă de prima dată când a venit în Bihar, a văzut și înțeles cât de puternică este prezența duhurilor rele în Bihar. În această zonă din India, datorită practicilor și religiei demonice, oamenii trăiesc sub puternica apăsare a celui rău și deseori poți vedea manifestări specifice. De aceea este important să ne putem baza în această lucrare doar pe puterea Numelui Domnului și pe ajutorul dat de El, prin rugăciune, în astfel de cazuri.

Tot în această perioadă, prin harul Domnului, am avut în vizită un credincios din România, care a venit pentru 3 săptămâni în Patna. Acest tânăr a întâmpinat și el diverse obstacole înainte de a veni în India. Cu câteva ore înainte de plecare, aproape că voia să renunțe, dar, prin multe rugăciuni și încurajări, a biruit și a reușit să ajungă. Scopul acestui tânăr a fost să înțeleagă mai multe despre Budism și Hinduism ca să poată fi de ajutor oamenilor din aceste două religii. Așa că a mers în Bodhgaya și Varanasi.

Bodhgaya este locul de unde a început budismul. Acolo a avut ocazia să stea de vorbă cu călugării budiști, punându-le întrebări precum: "Cum de ați ales acest drum?" Aceștia au răspuns: "În căutarea păcii." Apoi, l-a întrebat: "Aceste ritualuri și practici vă aduc odihnă în suflet sau vă conectează cu cel pe care Îl venerati?" Călugării nu prea știau ce să răspundă. Când i-a întrebat: "Când veți muri, unde veți merge?", ei nu aveau nicio convingere că vor ajunge undeva. În Budism există conceptul de reîncarnare și aceștia cred că oamenii se vor naște din nou într-un alt corp, în funcție de karma lor. Dacă cineva a trăit o viață bună, se va naște într-un corp mai bun, iar cel care a trăit o viață rea se va naște într-un corp mai rău.

După ce a aflat răspunsurile acestor călugări, care urmau învățăturile Budismului de 9, 16 sau 20 de ani, și-a dat seama că sunt orbi și fără nicio speranță. Noi, care știm adevărul, adică Îl cunoaștem pe Domnul Isus, avem speranța vieții, și știm că după ce vom adormi, vom fi cu El. Vă rog să vă rugați pentru acești călugări budiști ca Domnul să îi lumineze.

Tu, care citești aceste rânduri, crezi că poți fi printre aceia care pot lumina acești călugări și să-i aduci la Cristos?

Împreună cu tânărul despre care vorbeam am avut ocazia să stăm de vorbă și cu cei dedicați învățăturilor hinduismului. Printre alții, am discutat și cu un guru care se lăuda cu experiențe extraordinare, dar prin care ne-am dat seama de întunericul în care se află.

Oamenii din India, în cea mai mare parte, sunt prinși în întunericul gros al păcatului și vieții fără Dumnezeul cel viu și adevărat. Budismul, hinduismul și orice altă religie regăsită în India nu fac decât să-i țină pe oameni captivi în împărăția întunericului.

Rugăciunile dumneavoastră de acasă contează atât de mult și reprezintă pentru mine o încurajare știind că sunt sub protecția Domnului în această lucrare.

Vă mulțumesc mult pentru sprijinul financiar și pentru susținerea în rugăciune!

Domnul să vă binecuvânteze și să vă întărească!

Cecilia /ciciromania@gmail.com

Copiii pictând tablouri cu magii, după ce au ascultat istorisirea Nașterii Domnului Isus

Relatare misionară din 19.12.2024

Dumnezeu continuă să lucreze

Vă scriem în acest timp binecuvântat al Sărbătorii Nașterii Domnului pentru a împărtăși cu voi atât bucuriile, cât și provocările cu care ne confruntăm în lucrarea noastră din Mongolia. Chiar și în mijlocul unor încercări semnificative, vedem cum Dumnezeu continuă să lucreze minunat și cum lucrarea noastră se dezvoltă sub călăuzirea și providența Lui.

Motive de laudă și mulțumire. Suntem recunoscători pentru cum Dumnezeu ne-a ajutat să fim alături de multe persoane care trec prin mari încercări spirituale și emoționale. În fiecare săptămână, găzduim între 18 și 25 de persoane pentru părtășie, masă și ucenicie, iar acest timp petrecut împreună este o adevărată binecuvântare pentru toți cei implicați. Ne simțim privilegiați să putem oferi acest spațiu de învățătură și comuniune, iar mulți dintre cei care vin au găsit alinare și sprijin în mijlocul provocărilor lor.

Lucrarea din Ulziit și de la biserica internațională continuă să meargă mai departe, iar acest lucru se datorează în mare parte providenței divine și dărniciei voastre. Suntem deosebit de recunoscători pentru sprijinul financiar pe care îl primim lunar prin intermediul **INFOmisionar**. Acest ajutor ne permite să susținem cinci familii de lucrători mongoli și să acoperim operațiunile lunare, încurajându-ne în momentele de test al credinței.

Provocări curente și nevoi de rugăciune. Cu toate că ne bucurăm de aceste binecuvântări, în această perioadă intensă a anului, suntem și confruntați cu mai multe provocări. Cu ocazia Sărbătorii Nașterii Domnului, ne pregătim pentru un eveniment special în Ulanbator, la care vor participa aproximativ 200 de persoane.

De asemenea, vom organiza o serbare de Crăciun la Ulziit și, pentru a sprijini lucrarea din Selenge, va trebui să călătorim peste 900 de kilometri prin iarna severă a Mongoliei. Vă cerem să vă rugați pentru ca aceste evenimente să fie binecuvântate și să atingă inimile celor care vor participa.

În plus, atât copiii noștri, cât și alți membri ai bisericii, se confruntă cu diverse probleme de sănătate, iar acest lucru ne face să ne încredem și mai mult în rugăciunile voastre. De asemenea, la centrul din Ulziit întâmpinăm dificultăți tehnice, cum ar fi un boiler defect, probleme cu fântâna și țevi înghețate, care consumă resurse și timp prețios. Ne rugăm ca aceste provocări să fie depășite cu ajutorul Lui.

În această perioadă, vom fi despărțiți pentru un timp. Ani, Ruben și Sara vor călători în România între Crăciun și Anul Nou pentru actualizarea pașaportului și a documentelor medicale ale lui Ruben, în timp ce Sami, Chinzo și Gloria vor rămâne în Mongolia. Acest lucru va adăuga o nouă provocare în mijlocul activităților noastre, dar avem încredere că Dumnezeu ne va călăuzi și ne va păzi pe fiecare dintre noi.

Vă invităm să vă rugați pentru noi în mod specific pentru:

- Călăuzire divină în organizarea evenimentelor evanghelistice și de ajutorare din această perioadă.
- Vindecare pentru toți cei afectați de probleme de sănătate – să putem continua lucrarea cu putere și sănătate.
- Resurse materiale necesare pentru a face față activităților și provocărilor tehnice cu care ne confruntăm.
- Protecție spirituală și fizică, mai ales pentru călătoriile noastre în această perioadă în Mongolia.
- Deschiderea inimilor celor invitați la biserică în perioada Adventului și la serviciul de evanghelizare de Crăciun, ca să putem aduce vestea bună a Nașterii Domnului.
- Rugăciuni pentru sănătatea și protecția noastră în perioada despărțirii, cât și pentru succesul demersurilor birocratice.

În încheiere, vrem să vă mulțumim din toată inima pentru sprijinul și rugăciunile voastre. Fie ca Domnul să vă binecuvânteze și să răspundă fiecărei rugăciuni, aducând roade pentru lucrarea din Mongolia și pentru toți cei care sunt implicați. Suntem încrezători că, prin harul Lui, vom depăși fiecare provocare și vom vedea roadele lucrării noastre.

Cu recunoștință,

Ani și Sami Șoldan / am.balaceanu@gmail.com

Relatare misionară din 19.12.2024

Bucurii și tristeți

Vizită din România. În această toamnă s-a putut împlini o dorință foarte veche și un plan întocmit înainte de pandemie, care din diverse motive a tot fost amânat. De la una din bisericile din București care susțin lucrarea noastră misionară în Peru, o echipă de câțiva frați să vină pe câmpul misionar, pentru a cunoaște realitatea la fața locului. Ne doream de mult așa ceva pentru ca tot ceea ce noi relatăm sporadic și pe scurt în vizitele noastre pasagere prin România să fie experimentat pe viu astfel încât oamenii din bisericile de acasă care ne sprijină, să poată înțelege cât mai bine despre ce este vorba.

În felul acesta, în ultimele zile ale lunii septembrie, trei frați bucureșteni, Cristi, Mihai și Adrian au făcut lunga călătorie până în Peru, cu sprijinul și binecuvântarea bisericii. A fost pentru noi o mare bucurie și satisfacție să îi facem parte din cât mai multe aspecte ale vieții și lucrării noastre. Au avut prilejul să cunoască capitala, baza misionară din Pucallpa, și satul San Fausto. Au avut ocazia să cunoască mai multe organizații misionare cu care relaționăm, lucrările și activitățile în care suntem angrenați constant, oamenii despre care scriem de obicei în scrisorile noastre. Au experimentat o gamă variată de mâncăruri locale.

Au călătorit cu toate mijloacele de transport posibile. Au suferit de căldură, de țânțari, de epuizare. Au văzut multe dintre proiectele și realizările de-a lungul anilor la care și biserica a contribuit financiar. Au făcut cunoștință cu indigenii din tribul așeninka și au putut avea părtășie cu primii ucenici din această comunitate, în noua casă de adunare.

Ne-a făcut plăcere să stăm de vorbă ore interminabile despre noile lor experiențe în Peru, despre situații din România, despre teme biblice și credința noastră comună în Domnul Isus. A fost mângâietor și reconfortant pentru noi să putem să ne spunem păsurile, frământările, îngrijorările, la fața locului unor frați care știam că apoi vor putea transmite în mod autentic acestea toate la biserica de acasă. O biserică care se roagă, care finanțează, dar care trebuie să o facă cât mai informat, intenționat și cu pasiune.

Experiența acestei vizite ne-a convins, dacă mai era cazul, că avem nevoie mai des de așa ceva, și biserica din România are nevoie mai mult de astfel de vizite pe câmpul misionar. Ne-am bucura ca și alte biserici din România să prindă elan, inspirați de exemplul acestor trei frați, și să programeze vizita unei delegații pe la noi.

Mai mult ca orice, simțim urgenta nevoie ca în bisericile din România să se încurajeze și să se investească în formarea de noi familii tinere de misionari transculturali, care să ajungă pe câmpul misionar ca lucrători pe termen lung, cu care să putem împărți responsabilitățile, și când Domnul va spune, să le putem preda ștafeta pentru ca lucrarea să crească și Evanghelia să își facă pe deplin efectul în aceste ultime popoare neevanghelizate.

O pierdere năprasnică. Eram cu bagajele făcute și urma ca în două zile să plecăm din nou cu toată familia în izolarea pădurii unde se află satul San Fausto. Prietenii ne vizitau ca să ne ureze de la revedere. În acea seară Adina a primit un mesaj foarte alarmant de acasă: mama ei nu respira, tatăl chemase salvarea și situația era gravă. După o oră tensionată de așteptare, am primit tragicul anunț că mama Adinei a trecut în veșnicie în urma unui stop cardio-respirator. Am trecut cu toții în casă printr-un șoc și o bulversare cumplită. Se simțise rău în ultimele zile și speram să o poată vedea un doctor curând. Nu știm de ce situația a luat o întorsătură bruscă spre o înrăutățire cu efecte mortale.

În mod uimitor, Adina a fost prima care și-a revenit la luciditate și a făcut rapid planuri și aranjamente pentru a ajunge cât mai urgent în țară, pentru a fi alături de tatăl său în acele grele momente, pentru înmormântare și zilele următoare. Am găsit rapid bilete de avion și legături potrivite. Și-a făcut pe fugă bagajul și în același timp a dat toate telefoanele necesare în țară pentru ca cei apropiați din familie și adunare să sară repede în ajutor cu tot ce era nevoie pentru tatăl său care era singur în toată tragedia.

Domnul a dat har în învălmășeala evenimentelor pentru ca Adina să ajungă cu bine și repede în România în ultima noapte de priveghi.

Suntem atât de recunoscători tuturor celor de acasă care au sărit imediat pentru a împlini toate nevoile în ce privește actele, organizarea, priveghiul, slujba de înmormântare. Marc și copiii au rămas la Pucallpa și au putut urmări prin internet desfășurarea acestor lucruri. Ephram a fost foarte afectat de realizarea că a pierdut-o pe Mamaie.

Am văzut bunătatea Domnului în grija și atenția celor din jur, în vizite, mesaje de condoleanțe și încurajare, în cei care s-au oferit să ajute inclusiv financiar. Adina a rămas aproximativ 3 săptămâni în România, alături de tatăl ei. Un lucru care ne-a devenit evident a fost că, decât să rămână singur acolo în perioada următoare, ar fi mai bine dacă la întoarcere în Peru l-ar lua și pe el, să fim împreună. Idea li s-a părut strălucită și copiilor care de mult își doreau să îl aibă pe Tataie pe la ei.

Vizita lui Tataie. Mereu am visat la ocazia ca familia noastră apropiată să ajungă pe la noi prin Peru. Mama Adinei a fost bolnavă mulți ani, obligată la o viață foarte limitată pe lângă casă și cu tatăl Adinei ca însoțitor în toate. Însă ea și-ar fi dorit să ajungă în Peru. "Dar dacă eu nu pot, măcar Sandu să se ducă", spunea dânsa. Deși ocazia s-a ivit doar în urma plecării ei în veșnicie, a fost o mare bucurie, o mângâiere, o încurajare și o împlinire a unei îndelungate dorințe.

Pe 11 noiembrie Adina a revenit în Peru însoțită de tatăl său, iar Marc i-a luat pe copii la Lima ca să se întâlnească acolo cu Tataie. Ocazia a fost dublată și de ziua de naștere a lui Dominic care a avut ocazia să meargă cu Tataie în parcul lui preferat, la locul de joacă preferat, la magazinul preferat, și așa mai departe. S-au creat amintiri de neuitat. Un eveniment deosebit a fost o planificată excursie în deșertul sudic unde am putut călători pe ocean până la insula pinguinilor și a leilor de mare, și unde copiii au cunoscut pentru prima dată dunele de nisip nesfârșite, care continuă până în Atacama din Chile. Peisajele deosebite, compania plăcută și experiențele frumoase au mai atenuat din tristețea și durerea acumulată.

După zilele petrecute pe coasta țării, Tataie a putut cunoaște în sfârșit și jungla peruană. Următoarele săptămâni la Pucallpa, copiii i-au putut arăta unde trăiesc ei, cu ce se joacă, ce prieteni au. Am muncit împreună pe lângă casă, în gospodărie, l-am luat la adunare și la strângerea de casă, prin oraș și peste tot. Însă ne-ar fi părut rău să plece înapoi spre România fără să aibă ocazia să ajungă și în San Fausto ca să-i cunoască pe așeninka.

Așa că în ultima săptămână înainte de întoarcerea acasă, Marc a avut ocazia să își ia socrul într-o scurtă călătorie în trib. Concluzia lui: "Prea grea viața în trib."

La revenirea în Pucallpa, a fost timp doar pentru bagaje, și Adina l-a acompaniat înapoi până la Lima ca să ia avionul spre casă. A fost un timp binecuvântat, și o experiență pe care dorim să o poată repeta, dacă Domnul o va mai permite.

Situația în San Fausto. A fost cam complicată ultima călătorie pentru că au început ploile puternice. Râurile erau ieșite din matcă, ploaia a fost practic continuă, noroiul îngrozitor. Vizita a fost scurtă și dependentă de starea vremii. Dacă nu aș fi hotărât să ieșim în acea duminică după-masă când s-a oprit ploaia, a doua zi ar fi fost deja imposibil pentru mult timp să mai scot mașina de acolo. Râul a crescut vertiginos și bacul care ne traversează spre oraș n-ar mai fi funcționat. Așa că mulțumim Domnului pentru temporizarea precisă.

Dar s-a atins obiectivul vizitei, de a duce acolo noile baze metalice pentru susținerea caselor misionare. Butucii de lemn vechi, găunoși si șubrezi nu mai aveau viață lungă și casa se lăsa pe-o rână. O altă urgență a fost o gaură în acoperiș care a fost peticită temporar cum s-a putut, și pe unde turnase un potop de apă în casă. Din fericire poziția găurii n-a produs stricăciuni, dar ne-a tras semnalul de alarmă că trebuie să înlocuim vechiul acoperiș cât mai repede, și anume imediat ce se opresc ploile la primăvară. Dar aceasta se poate face numai după ce casa este nivelată înapoi pe noile baze metalice. Reparațiile acestea sunt și ele scumpe și avem nevoie de timp și îndurarea Domnului pentru ca să avem și banii și materialele necesare și oamenii cu care să facem respectivele intervenții.

Am ajuns la San Fausto în momentul oportun ca să salvez barca. La ultima viitură, cu o săptămână înainte, barca fusese împinsă pe mal și răsturnată. Apa continua să crească cu ploile. În acea zi am reușit să strâng câțiva oameni și să o întoarcem la loc și s-o punem în apă

Familia Dumitru împreună cu tatăl Adinei

pe linia de plutire. Noaptea următoare apa a crescut iarăși peste cotă și n-aș mai fi scos barca de sub apă și din mâlul care ar fi acoperit-o până la primăvară.

Din păcate, bateriile nu au făcut față și nu ne-au folosit, fiind mai mult descărcate. În lipsa soarelui, panourile n-o să încarce suficientă electricitate. Asta înseamnă că tot până la primăvară când iese soarele, vom suferi pene de curent. Am încercat să folosesc generatorul principal, dar nici el nu a mai vrut să pornească. Am folosit de nevoie un generator enorm, care consumă de 8 ori mai multă benzină decât cel principal. Dar nu e o soluție viabilă pe termen lung. A trebuit să aduc generatorul stricat la oraș ca să caut un atelier de reparații. Însă piese nu se găsesc, fiind vechi de 12 ani și mai puțin comercial. Soluția reală este cumpărarea unuia nou și fiabil, care ne va costa cam 1000 de euro.

O mare uimire și bucurie a fost însă faptul că sistemul de apă potabilă al satului mergea din plin, rezervoarele erau pline ochi și a fost prima dată când găsesc apa publică mergând bine. Nu același lucru am putut să-l spun la casa misionară, unde copiii din sat se jucaseră la robinet și rupseseră țeava încercând să dea drumul la apă. Alte stricăciuni care necesită alte reparații.

În lipsa noastră și cu începutul ploilor, sora Rosalía nu a mai venit des în sat ca să îi încurajeze pe ucenici să se adune și să citească sau să se roage, iar Eligio, responsabilul cu adunarea, s-a dus la oraș să muncească pentru a-și întreține familia. Așa se face că ei nu mai ținuseră adunare de mai bine de o lună. Am profitat că era duminică și cei de aproape, din casa Bertei, s-au strâns ca să ținem o oră de adunare. Eligio venise și el în sat pentru că îl anunțasem că voi fi acolo.

Ce au reușit însă să facă este să participe în noiembrie la strângerea regională a bisericilor unde au asistat la studiile biblice timp de o săptămână. Pentru acestea, noi am continuat să-i sponsorizăm pentru transport și materiale, pentru ca să aibă părtășie cu alți frați și surori așeninka din zonă. Ar fi minunat ca o familie tânără de misionari să ni se alăture ca să avem o prezență permanentă în sat și să ne ocupăm constant de ucenicizare. Țința noastră deocamdată este să îi învățăm pe ucenici despre semnificația și importanța botezului pentru ca să poată primi cât de curând acest semn că fac parte oficial din poporul lui Hristos. Pentru asta va trebui să trecem cu ei încă o dată prin Evanghelii și să înțeleagă bine cine este și ce a făcut acest Isus pe care doresc să îl urmeze. Bazele credinței lor sunt încă slabe, dar au o hotărâre și o dârzenie pe care rar am întâlnit-o până acum la niște așeninka, în afară de Rosalía.

Sfârșitul Anului. Luna decembrie în Peru înseamnă sfârșitul anului școlar. Ephram a terminat clasa a V-a și Dominic clasa I. A fost un an încărcat și greu cu multe schimbări de ritm și loc. Copiii au început în România și au terminat în Peru, dar suntem mulțumiți că sistemul educațional peruan are cadrul legislativ și logistica necesară care ne permite această viață dinamică în care copiii pot învăța oriunde se află, chiar și în mijlocul junglei. Amândoi au făcut progrese și sunt fericiți că știu și pot mult mai multe, comparativ cu începutul anului școlar.

Marc a terminat și el un ciclu de predare la biserica din Pucallpa, unde a ținut un curs avansat pe cartea Genezei. La strângerile de casă ale bisericii se termină de asemenea materialul parcurs și avem ocazia să alegem pentru anul viitor studiul pentru cele 12 case în care în timpul săptămânii biserica organizează strângeri.

Un eveniment inedit a fost să participăm pentru prima dată la o nuntă în adunarea locală din Pucallpa. Nu mai avusesem un asemenea eveniment de mulți ani. Fiind apropiați ai familiei, am fost invitați la festivități. A fost interesant să trebuiască să ne îmbrăcăm festiv pentru prima dată de când trăim în junglă. Ne-am simțit un pic ca în România.

Cu ocazia Sărbătorii Nașterii Mântuitorului, vă salutăm pe toți și vă dorim un An Nou binecuvântat, sporind în facerea binelui și asemănarea cu Hristos.

Cu drag,

Marcus și **Adina,** împreună cu **Ephram** și **Dominic Dumitru** / marcusdumitru@yahoo.com

Peru

Raul îngrijind tânărul cu tumoare în obraz

Relatare misionară din 09.12.2024

Recunoscători Domnului

Dragii noștri frați și surori în Domnul nostru Isus Hristos, de data aceasta vă salutăm de pe meleagurile României. Domnul este bun și, prin Harul și dragostea Sa nespus de mare, am reușit să ajungem din nou în țară după trei ani. Am avut dorința să venim în vară și ne-am rugat mult Domnului ca să facă posibilă călătoria noastră, dar El a găsit cu cale să ajungem abia în noiembrie. Noi ne facem planuri, dar Domnul le împlinește, și când El le împlinește, este minunat.

Nu avem cuvinte să-i mulțumim pentru dragostea și îndurarea pe care le arată față de noi, dându-ne posibilitatea să petrecem timp cu mama mea, care este și singura bunică a copiilor noștri. Este o mare bucurie și o mare încurajare să ne putem întâlni cu mulți frați și surori în Domnul. Avem nevoie să ne încărcăm bateriile pentru a continua lucrarea pe care El ne-a încredințat-o.

Acum, dorim să vă împărtășim câteva detalii despre lucrarea la care ne-a chemat Domnul și la care suntem toți părtași. Datorită dărniciei multora dintre dumneavoastră călătoriile în junglă au fost posibile, iar noi am reușit să ajutăm pe cei în nevoie.

Așa cum scriam în ultima noastră scrisoare, pe 13 septembrie, Raul și fratele Manuel Salazar s-au întors din Portul Speranței în Lima. Pe 29 septembrie, Raul a călătorit la Pucallpa, unde s-a întâlnit cu Jorge, Wilson și familiile lor. Ei fac parte din tribul Chitonahua, iar Wilson este nepotul lui Jorge. După mulți ani, s-au întâlnit din nou. Cu ajutorul Domnului, Raul a reușit să le ducă îmbrăcăminte și să-l ajute pe tatăl lui Wilson să iasă dintr-o comunitate îndepărtată și să se poată reuni cu familia după mulți ani.

După câteva zile petrecute cu ei, în care Raul a avut ocazia să împărtășească din Cuvântul Domnului, a trebuit să plece într-o altă comunitate numită Breu, pentru a aduna informații despre situația celor care trăiesc acolo. A călătorit împreună cu Tito Pacho, care este bine cunoscut în această zonă. Lucrurile nu au mers prea bine acolo, autoritățile nu i-au primit cu căldură, iar ei au fost nevoiți să se îndrepte către un alt trib și să rămână peste noapte. După aceasta, s-au întors în Pucallpa.

Pe 8 octombrie, Raul a călătorit la comunitatea Sepahua, unde cineva din familia lui Wilson, care locuiește între cei din tribul Nahua, l-a ajutat să ia legătura cu oamenii din acest trib. Situația lor este foarte dificilă. Majoritatea sunt bolnavi de tuberculoză și alte boli.

Un copil de 5 ani a mâncat un pește și i-a rămas un os în gât, care nu a putut fi scos, iar din cauza infectării, gâtul s-a umflat. Un alt tânăr avea o tumoare în obraz. Un băiat de 12 ani era grav bolnav de tuberculoză, iar părinții nu știau cum să-l ajute.

Raul și câțiva frați s-au rugat pentru ei și, prin harul Domnului, au avut loc minuni. Copilul cu osul rămas în gât s-a făcut bine fără a mai fi nevoie de operație. Acest copil, un băiat de 12 ani, nu mai putea mânca, nu putea vorbi și vomita de fiecare dată când încerca să mănânce. Slăvit să fie Domnul care face minuni, deoarece acum copilul este mult mai bine, poate mânca, merge și chiar se poate scălda în râu.

Tânărul cu tumoarea a fost trimis la Lima pentru a fi operat. Deși nu a fost tratat corespunzător la început, mulțumim Domnului că acum este bine.

Știm că peste tot există probleme și mulți oameni sunt bolnavi, lipsiți de alimente și de îmbrăcăminte. Dar Domnul este bun și face minuni. El se îngrijește în continuare de cei în nevoie. Cu ajutorul vostru, aceste călătorii costisitoare au fost posibile și am reușit să ducem ajutor persoanelor nevoiașe.

Fraților, este mare nevoie de lucrători. Un singur om nu poate acoperi toate aceste triburi. Nu încetăm să vă cerem să vă rugați împreună cu noi pentru mai mulți lucrători. Să strigăm la Domnul să scoată lucrători la holdele gata pentru seceriș. El știe unde sunt acești oameni, fie în Peru, fie în România sau în altă parte. Noi să ne rugăm necurmat pentru lucrători. Asta înseamnă să-L iubim pe Domnul și să ne iubim aproapele.

Rugați-vă ca Domnul să ne dea putere, înțelepciune și sănătate, pentru a merge înainte cu lucrarea la care ne-a chemat. Dorința noastră este să-L slujim pe El până vom ajunge sus, acasă, la El.

Iată că anul se apropie de sfârșit și vrem să mulțumim Domnului pentru tot sprijinul, ajutorul și pentru toate binecuvântările pe care le-am primit de la El. Mulțumim fiecăruia dintre voi care ați fost alături de noi în acest timp, fie prin rugăciune, fie prin încurajare, fie prin dărnicie. Vă suntem foarte recunoscători pentru tot ce ați făcut pentru noi. Suntem o echipă în lucrarea la care am fost chemați.

Domnul să ne ajute să intrăm cu bine în noul an și să fim tot mai roditori pentru Împărăția Lui. Să ne ajute să-L slujim cu credință și devotament.

Cu toată dragostea și mulțumirea,
Raul și Aura, împreună cu **Briana și Filip Tello** /
auratrascuperu@yahoo.com

Relatare misionară din 19.12.2024

Un cântec de biruință

„Sufletul meu mărește pe Domnul și mi se bucură duhul în Dumnezeu, Mântuitorul meu, pentru că a privit spre starea smerită a roabei Sale. Căci iată că de acum încolo, toate neamurile îmi vor zice fericită, pentru că Cel Atotputernic a făcut lucruri mari pentru mine. Numele Lui este sfânt, și îndurarea Lui se întinde din neam în neam peste cei ce se tem de El. El a arătat putere cu brațul Lui; a risipit gândurile pe care le aveau cei mândri în inima lor.

A răsturnat pe cei puternici de pe scaunele lor de domnie, și a înălțat pe cei smeriți. Pe cei flămânzi i-a săturat de bunătăți, și pe cei bogați i-a scos afară cu mâinile goale. A venit în ajutorul robului său Israel, căci Și-a adus aminte de îndurarea Sa – cum făgăduise părinților noștri – față de Avraam și sămânța lui în veac.” Luca 1:46-55

Prea cunoscutele versete de mai sus, rămase imprimate în filele istoriei ca și inconfundabilul imn de laudă al Mariei, continuă să atingă inimi, generație după generație, prin profunzimea și relevanța pe care acestea le dețin și astăzi.

Acest cântec înălțător de biruință, insuflat de Duhul Sfânt, acest imn victorios al credinței ce se revărsa odinioară nestăvilit din inima Mariei, animată de bucuria anticipării a ceea ce Dumnezeu era pe cale să împlinească în istorie, are încă efectul de a inspira și revoluționa gândirea celui ce cugetă atent la semnificația lui.

În sfârșit avea să se încheie prea-lunga așteptare a mii și mii de suflete ce tânjeau după Salvatorul Promis - Acela pe care Dumnezeu îl va așeza veșnic pe tronul lui David, făcând să domnească prin El pacea, dreptatea și neprihănirea.

Nu e de mirare că, de-a lungul istoriei, din cauza efectelor lui „incendiatoare”, au fost momente în care s-a interzis rostirea publică a acestui imn în anumite contexte sociale și politice.

Fără îndoială, Împărăția Fiului lui Dumnezeu urma să sfideze cu nonșalanță orice normă socială și religioasă existentă pe pământ, deschizând larg porțile celor smeriți, flămânzi și însetați „după neprihănire”, pe când cei mândri, bogați și sătui „vor fi scoși afară cu mâinile goale”.

Cât despre noi, cei care încă așteptăm împlinirea deplină a acestui cântec profetic de biruință, odată cu reîntoarcerea scumpului nostru Mântuitor și Domn - Isus Hristos, și care cerem cu stăruință Tatălui: „vie Împărăția Ta, facă-se voia Ta precum în cer așa și pe pământ”, să nu rămânem perplecși și copleșiți în fața haosului, corupției și disperării din lumea ce ne înconjoară.

Ci mai degrabă să ne lăsăm folosiți din ce în ce mai mult de Duhul Sfânt ca și instrumente ale dragostei Sale, împlinind în sfințenie menirea de a fi niște catalizatori de transformare printre cei lângă care Domnul ne-a așezat, și să purtăm curajoși făclia prezenței și dragostei Lui în întunericul de afară. Să nu uităm că Dumnezeu este Acela care deține controlul suprem asupra oricărui detaliu din istorie și din viața noastră, și că biruința este numai a Lui.

"Binecuvântat să fie Numele lui Dumnezeu, din veșnicie în veșnicie! A Lui este înțelepciunea și puterea. El schimbă vremurile și împrejurările; El răstoarnă și pune pe împărați; El dă înțelepciune înțelepților și pricepere, celor pricepuți! El descoperă ce este adânc și ascuns; El știe ce este în întuneric și la El locuiește lumina.” Daniel 2:20-22

Aceste ultime versete au rezonat mai puternic în mintea și inima mea în ultimele trei luni de așteptare departe de câmpul de lucru, datorită războiului.

Am urmărit cu inima strânsă felul extraordinar în care Dumnezeu a lucrat în istorie în aceasta perioadă, în special în aceasta zonă atât de fierbinte a Orientului Mijlociu, Acesta orchestrând cu măiestrie evenimentele de undeva din spatele scenei, pot spune eu. Au fost și încă sunt răsturnări spectaculoase de situații, eliminări drastice ale

grupărilor teroriste (împreună cu o mare parte din arsenalul și infrastructura militară a acestora) care acum fac mult mai dificilă desfășurarea planurilor demonice ale acestor grupări extremiste în zonă.

Îi dau slavă Domnului pentru modul minunat în care El a purtat de grijă membrilor echipei mele, care au fost ocrotiți, în ciuda bombardamentelor zilnice și ale pericolelor la care au fost expuși în ultimele luni. Aceștia au continuat să se întâlnească regulat, uneori fizic, alteori online, pentru rugăciune, studiu biblic și pregătire profesională. Îi mulțumesc Domnului că am putut folosi din donațiile primite de la dumneavoastră, dragi susținători, pentru a le oferi mai departe acestora un salariu lunar, în această perioadă atât de provocatoare, când economia țării a ajuns la pământ.

M-am bucurat mult să aud că aceștia au putut păstra legătura cu câteva dintre fostele noastre beneficiare - victime ale abuzului și violenței domestice - și de a le fi sprijin și încurajare în momentele în care erau copleșite de teamă, și terorizate de zgomotul infernal al rachetelor, care loveau zi și noapte cartiere apropiate. M-am bucurat nespus să le pot pune la dispoziție și apartamentul închiriat pentru lucrare, pentru a le găzdui pe patru dintre fostele beneficiare, care s-au bucurat să stea împreună, într-o zonă mai sigură și un pic mai ferită de atacuri.

La sfârșitul lunii octombrie, Domnul m-a surprins într-un mod plăcut, deschizându-mi ușa și dându-mi resursele necesare pentru a merge din nou în Statele Unite, pentru a împărtăși despre lucrare cu frați și surori susținători din câteva biserici și locuri noi pentru mine. Pe lângă vizitele încurajatoare, precum și noile prietenii formate, a fost o mare bucurie pentru mine, și un adevărat cadou de la Domnul să pot petrece și câteva momente frumoase de odihnă în natură!

Îi mulțumesc Domnului pentru fiecare persoană pe care mi-a așezat-o în cale, care îmi stă alături și mă susține așa cum poate (emoțional, spiritual și financiar) în lucrarea la care Domnul m-a chemat! Este foarte încurajator pentru mine să știu că nu sunt singură, și că a pus o adevărată „armata de îngeri" în spatele meu, care mijlocește pentru mine și echipă, și fără de care nu aș putea merge mai departe!

Pot mărturisi că această perioadă de incertitudine și așteptare a fost destul de dificilă pentru mine, fără un loc al meu stabil, simțindu-mă ca un pește pe uscat de multe ori, departe de locul care devenise „acasă" pentru mine în ultimii 5 ani. Cu toate acestea, am căutat să fiu de ajutor și să folosesc timpul acesta cât mai constructiv și folositor.

Vestea bună este că am reușit să obțin viza de turist pe 6 luni pentru a mă întoarce pe teren (dat fiind că îmi expirase deja cardul de rezidență) și, la călăuzirea primită de Domnul, am cumpărat bilete de avion cu plecarea pe data de 7 ianuarie. Îi mulțumesc Domnului că situația din țară s-a mai liniștit, și părinții mei se simt un pic mai confortabil acum cu plecarea mea. Între timp, mă bucur să pot petrece acest timp de sărbătoarea Nașterii Domnului în sânul familiei, mai ales că sunt 6 ani de când nu am mai avut ocazia să fiu acasă de sărbătorile de iarnă!

Este greu să-mi imaginez cum va fi viața în această țară după acest război crunt. Cartiere întregi din țară au fost distruse, economia este la pământ, mulți și-au pierdut pe cei dragi, foarte mulți au rămas fără locuințe, și nu știu cum să o ia de la capăt. În același timp, cu nervii deja la pământ, incertitudinea viitorului, eventualitatea altor conflicte viitoare îi macină crunt pe oameni. Cu siguranță nivelul de violență domestică s-a ridicat exponențial. Aceasta țară are mare nevoie de rugăciunile noastre, în special fiindcă acum s-a format un vid de putere, și este un moment crucial în care trebuie să cerem ca Domnul să ridice niște oameni cu teamă de El care să preia frâiele conducerii, să caute binele suprem al țării și puterea divină pentru a o scoate din marele impas în care se află.

Mă rog ca Domnul să lucreze într-un mod minunat, și odată ajunsă pe teren, să mă ajute ca, împreună cu echipa minunată care mi-a dat-o, să putem demara cât de curând noua lucrare. Avem nevoie să găsim cât de repede un spațiu adecvat de închiriat într-o zonă sigură și mai ferită de zgomotul orașului pe care să-l folosim ca și adăpost pentru femei și copii abuzați, să putem echipa spațiul cu tot echipamentul și mobilierul necesar și Domnul să trimită la noi exact persoanele pe care El le-a pregătit deja spiritual, pentru ca acestea să fie transformate, născute din nou, și introduse în familia Sa minunată! De asemenea ne rugăm ca Domnul să întregească echipa cu cei hotărâți de El, să ne ajute cu toate detaliile administrative și să dea la o parte orice piedică pe care cel rău ar putea-o pune în calea noastră. De asemenea mă rog ca Domnul să mă ajute să vorbesc limba arabă fluent, și să îmi dea înțelepciune în conducerea organizației!

Încheind, aș dori să-i mulțumesc Domnului pentru minunata Sa purtare de grijă, și pentru felul extraordinar în care vă folosește pentru a mă susține mai departe pe cale! Domnul să vă răsplătească înmiit, să își împlinească cu desăvârșire lucrarea în viața fiecăruia din dumneavoastră, să vă dea un timp plin de înviorare și bucurie de sărbători. La fel ca și Maria odinioară, fie ca inima dumneavoastră să înalțe neîncetat un cântec de biruință „ pentru că Cel Atotputernic a făcut lucruri minunate pentru noi!"

Cu multă recunoștință și prețuire,

Alina Vodă / dreambigger7@protonmail.com

Alina

Materialul didactic pentru școală al fiecărui elev

Relatare misionară din 20.12.2024

Un an plin de har

Prin mila și îndurarea Domnului Isus, am ajuns aproape la sfârșit de an. Avem multe motive să-I mulțumim lui Dumnezeu pentru felul în care s-a îngrijit de noi în anul care a trecut. În primul rând, Îi mulțumim pentru Mântuitorul nostru Domnul Isus. Apoi pentru faptul că nu ne-a făcut după păcatele noastre, ci îndurările și bunătățile Lui au fost înnoite în fiecare dimineață cu multă precizie și punctualitate.

Ne-a purtat pe brațele Lui. Când am fost singuri, El a fost lângă noi. Când am fost bolnavi, El ne-a vindecat. Când am fost slabi, El ne-a întărit. Când am păcătuit, El ne-a iertat. Când am fost descurajați, El ne-a încurajat. Când am fost abandonați, El a rămas cu noi. El a fost și este totul pentru noi, în orice moment și în orice loc. Viața noastră fără El ar fi un gol total și lipsită de sens.

În luna noiembrie am putut fi în România pentru o săptămână cu fratele Omar Venegas din Mexic. Am putut să călătorim pe la mai multe biserici unde el a împărtășit mărturia lui și a fost de mare binecuvântare. El și familia lui sunt membrii activi în adunarea fraților din Rosarito, slujesc la adunare și la lucrarea cu școala.

În urmă cu o săptămână, am primit un telefon de la directorii școlii din Mexico City unde Nathanael, băiatul nostru, este la liceu. Ne-au spus că în timpul unei cântări creștine de la adunare, Nathanael s-a apropiat de fratele Jorge și i-a mărturisit dorința de a se preda Domnului. Au mers acasă și fratele Jorge, împreună cu soția lui, i-au împărtășit lui Nathanael din Cuvânt și apoi s-au rugat cu el ca să Îl primească pe Domnul Isus. Asta a produs multă bucurie în inima noastră de părinți.

Sara l-a sunat ca să audă direct de la el felul în care Dumnezeu îi vorbise. A spus: „Mamă, eram în adunare și se cânta. Mă simțeam singur, abandonat și neiubit. Dintr-o dată se cânta un vers care spunea: „Când eram zdrobit, Tu m-ai iubit...” Și dintr-o dată: ”BUM!” Jorge mi-a spus ca a fost lucrarea Duhului Sfânt. Dar nu o pot descrie. Singurul lucru pe care-l pot spune este ca m-am simțit ca omul din Călătoria Creștinului (cartea face parte din curricula obligatorie a școlii). Atunci când a ajuns la Calvar și a înțeles lucrarea Domnului Isus de la cruce, povara de pe umerii lui a căzut și s-a rostogolit în prăpastie. Mama, așa a fost cu mine. Am simțit cum s-a luat o povară de pe umerii mei. Parcă și tata tot la 16 ani s-a predat Domnului Isus...”

Am plâns de bucurie. Nu pot uita felul lui de a descrie întâlnirea cu Domnul Isus: ”BUM!” Asta ne dorim pentru copiii noștri. Să fie mântuiți. Restul este secundar. Nathanael vine pe 22 acasă pentru vacanța de iarnă, iar împreună vom merge să o vedem pentru ultima oară pe mama Sarei. Boala dânsei a avansat foarte rapid și credem că plecarea ei la Domnul este iminentă. Rugați-vă pentru Sara și familia ei.

Caleb și Ruthie continuă studiile lor la colegiu în California și ne bucurăm să vedem progresul lui Caleb, mai ales în plan spiritual. Pentru Ruthie continuăm să ne rugăm pentru o lucrare veritabilă a Duhului Sfânt în viața ei. Joshua și Jojo sunt bucuroși că au intrat în vacanță.

La școală, astăzi a fost ultima zi de cursuri din anul acesta. Dumnezeu ne-a ajutat să ajungem până aici și este o provocare zilnică. Dacă nu se minte, se fură, dacă nu se fură, se vorbesc de rău sau nu mai vorbesc unul cu altul. În fiecare zi avem noi confruntări, noi discuții, dar încetul cu încetul putem vedea schimbări în caracterul elevilor. Părinții de obicei sunt mai răi decât copiii lor și greu de înduplecat. Avem familii foarte sărace care nu pot cumpăra uniforma copiilor sau cărțile necesare pentru învățământ. Aici ajutorul primit de la dumneavoastră prin intermediul INFOmisionar este ceea ce rezolvă problema multora. În fiecare lună facem comandă de nou material didactic care se poate folosi o singură dată după care se aruncă. Apreciem ajutorul dumneavoastră financiar pentru lucrarea din Mexic. Domnul să vă răsplătească.

Ca adunare, Îi mulțumim Domnului pentru harul pe care ni-L dă în fiecare zi. În ultimele săptămâni adunarea a fost cercetată de Domnul și 3 familii care veneau pentru motive greșite și nu pentru persoana Domnului Isus au părăsit adunarea. Ne-a durut să vedem aceasta, dar a fost un proces foarte necesar prin care Domnul a curățat aria. Frații care au rămas, în jur de 40, sunt serioși și credincioși pe cale și sperăm ca în următoarele luni să avem ordinare de diaconi.

Masa Domnului de duminica dimineața continuă să fie principalul serviciu pentru trupul local al Domnul Isus și mereu ne bucurăm să ne împărtășim cu El.

La începutul lunii ianuarie, eu și cu Sara vom veni pentru 10 zile în România să ne odihnim. Locuind la adunare și având școală în fiecare zi, uneori simțim că oboseala și agitația continuă ne epuizează. De data asta, cea mai viabilă scăpare a fost România. Copiii vor fi toți împreună în Mexic și în Statele Unite.

Închei aici mica mea scrisoare cu motive de rugăciune. Vă dorim un An Nou, binecuvântat de sus, vizitat de sus, vegheat de sus, călăuzit de sus.

Vă iubim în Domnul,

Narcis, Sara și copiii **Dragomir** / narcisnsara@yahoo.com

Relatare misionară din 20.12.2024

Misiunea globală

Este fascinant să vedem cât de mult Dumnezeu ne caută, ni se revelează și dorește ca oamenii de oriunde să-L cunoască. Cum se face însă că noi, ca Biserică, am fost atât de puțin eficienți?

În luna septembrie am participat timp de o săptămână la a patra întâlnire globală a liderilor evanghelici "Lausanne Congress" în Seul, Coreea de Sud. În cadrul întâlnirii, dar și ulterior, fie în mod direct sau prin mesajele prezentate și interacțiunile avute, Dumnezeu mi-a reamintit câteva aspecte legate de eficiența Bisericii în misiunea globală.

În primul rând, perspectivele pe care le-am avut sau le avem despre ceea ce înseamnă să fii fiul sau fiica lui Dumnezeu. Profetul Zaharia scrie în cartea sa o întrebare care are implicații foarte mari: "Îngerul care vorbea cu mine s-a întors și m-a trezit ca pe un om pe care-l trezești din somnul lui. El m-a întrebat: «Ce vezi?»"

Cum Îl vezi pe Dumnezeu și implicarea Lui în lumea de azi, dar și în lumea spirituală, cum înțelegi Biserica Lui, afectează caracterul tău, deciziile pe care le iei? Cum vezi prezența activă a Duhului Sfânt zi de zi determină prioritățile tale, sacrificiile pe care le faci, disponibilitatea ta?

Am auzit de multe ori oamenii spunând: "Fii credincios acolo unde ești." Aparent pare o afirmație biblică, dar Dumnezeu nu ne-a zis doar să fim credincioși acolo unde suntem, ci "să fim credincioși în lucrul încredințat nouă." Este necesar ca noi, toți creștinii, să conștientizăm că doar fiind credincioși acolo unde suntem nu va fi suficient pentru împlinirea Marii Trimiteri. Pentru împlinirea Marii Trimiteri va trebui ca toți să fim găsiți credincioși în lucrul încredințat nouă de El, marele Strateg al misiunii globale.

Dar, dacă ai o perspectivă diferită de a lui Dumnezeu, nu poți acționa în ascultare, pentru că vei merge într-o direcție diferită. Cât de important este să umblăm zilnic în dependență de El, lăsându-I loc să ne reveleze planurile Lui.

Mi-am adus aminte de un om care, prin credință, a văzut ceea ce mai târziu avea să devină una din cele mai mari treziri spirituale ale secolului 20.

Samuel Moffet a fost un misionar prezbiterian și unul din pionierii creștinismului în Coreea. El și-a început lucrarea în orașul Pyongyang (astăzi capitala Coreei de Nord), care la începutul secolului trecut avea să devină cunoscut drept "Ierusalimul de Est."

Acesta declara înainte de începutul marii treziri spirituale din 1907 la care urma să fie atât martor cât și participant activ: "Nu este imposibil, spun eu, ca Dumnezeu să aducă, prin mica, disprețuita, subjugata și umilita Coree, o binecuvântare spirituală bogată întregului Orient Îndepărtat și să-Și manifeste puterea, făcând din Coreea nu o putere politică printre națiuni, ci o putere spirituală."

Moffet, în mod cert, a văzut anticipat ceea ce Dumnezeu avea să facă și, prin urmare, a pășit prin credință în această pagină de istorie care a transformat Biserica din Coreea într-una dintre cele mai dinamice comunități creștine din lume.

Tu ce vezi?

Un alt lucru care ne afectează dramatic eficiența este mărturia, sau cum reflectăm Evanghelia. Michael Oh spunea într-unul din mesajele lui adresate liderilor creștini: "În loc ca oamenii să se împiedice de mesajul Evangheliei, de prea multe ori se împiedică de mesageri." De prea multe ori în lume problema celor care nu-L cunosc pe Dumnezeu nu este legată atât de mult de mesajul Evangheliei, ci de experiențele pe care le-au avut cu cei care își zic creștini, dar nu reflectă cu integritate, smerenie și simplitate acest statut.

Mai este însă un alt element care a afectat eficiența misiunii globale, poate mai mult decât oricare altul, dar care este tot o consecință a perspectivei noastre asupra Bisericii, și anume unitatea noastră ca trup viu. Dacă morții pot sta împreună acolo unde-i pui și lângă oricine, cei vii trebuie să aleagă acest lucru. Cele mai periculoase cinci cuvinte din Biserică astăzi sunt: "Nu am nevoie de tine." Este o rebeliune împotriva rugăciunii Domnului Isus din Ioan 17, o umblare în spiritul lumii acesteia, o formă de egoism care ne face să nu vedem nevoia de a lucra împreună cu alții. Autosuficiența este o boală veche, o haină îmbibată adânc în mândrie, un voal care acoperă bine ochii. Efectele sunt însă imense.

Această atitudine duce la izolare, competiție, luptă pentru resurse, sentimentul că doar noi suntem cei adevărați, cei iubiți de Dumnezeu, cei aleși.

Astfel, "am neglijat strategia lui Dumnezeu, care spune că toți creștinii trebuie să participe la Marea Trimitere." Pentru cei care trăiesc sau vor să trăiască în realitatea Lui, singura care contează, vreau să vă reamintesc că avem nevoie de întregul Trup pentru întreaga misiune a întregii lumi.

"Trebuie să devenim mai vocali și mai vizibili în lume! Să-l proclamăm și să-L arătăm pe Hristos!" - Michael Oh

Echipați și trimiși - Egipt, Orientul Mijlociu, Asia Centrala și Peninsula Arabă.

La mijlocul lunii decembrie am venit în România pentru câteva zile, după o perioadă de peste trei luni, timp în care am investit în peste 65 de lideri care fie veneau din Egipt, Orientul Mijlociu, Asia Centrală și Peninsula Arabă, fie urmau să meargă să slujească în una din zonele de mai sus.

Școala am organizat-o în autoproclamata Republică Turcă a Ciprului de Nord, care este o zonă musulmană. În anul 1974 a avut loc divizarea acestei insule între sud și nord, după un lung conflict declanșat de naționaliștii greci ciprioți care au dorit unirea Ciprului cu Grecia. În acel context, Turcia a invadat partea de nord a insulei, care este la doar 60 de km de Turcia, invocând nevoia de a proteja turcii ciprioți, divizând până în ziua de azi această insulă în Republica Cipru, în sud - recunoscută internațional, și autoproclamata Republică Turcă a Ciprului de Nord, care nu este recunoscută decât de Turcia și, prin urmare, are relații bilaterale doar cu această țară.

De ce am amintit aceste aspecte? Pentru că a fost o experiență unică să organizăm o asemenea școală de echipare a liderilor misionari cu aproape 90 de persoane într-o zonă în care clădirile bisericilor au fost închise și transformate în muzee sau alte instituții, iar proprietarul, managerul hotelului, precum și personalul erau toți musulmani din Cipru, Turcia sau Pakistan, iar noi ne întâlneam public în restaurantul hotelului și, timp de trei luni, ne-am închinat în fiecare dimineață, toți, prin muzică, rugăciune, învățătură, discuții etc.

Uneori coborau alți câțiva clienți ai hotelului, pentru că noi ocupam cam 90% din hotel, și veneau să mănânce dimineața când noi, aproape 90 de misionari, cântam sau ne rugam, iar ei stăteau și se uitau la tot ce se întâmpla.

Îmi aduc aminte că la un moment dat, era o doamnă care purta burqa și am aflat că era din Palestina. Dimineața, trecea printre noi și zâmbea la fiecare în parte. Apoi se așeza la masa care era cea mai apropiată de noi pentru a putea auzi ceea ce cântam.

Dumnezeu este extraordinar - e tot ce pot spune. Eram, printre altele, delegat să fiu persoana de contact cu managerul hotelului și, într-o zi, m-am dus să-i mai dau o sumă de bani din ce aveam de plată și mi-a zis: „Noi de la toți clienții luăm banii când ajung la hotel, dar cu voi e diferit. Am încredere în voi pentru că sunteți oameni ai lui Dumnezeu."

Trei luni de zile echipa care slujea la hotel și care era din Pakistan, pe lângă cântece și rugăciuni, a auzit mesaje și a putut vedea stilul nostru de viață. Într-o zi, unul dintre ei își sărbătorea ziua de naștere, dar noi aveam sărbătoriți în fiecare săptămână, așa că atunci când a fost ziua lui, o parte din noi care eram în sala de restaurant am făcut exact la fel - i-am cântat „La mulți ani" și apoi ne-am rugat toți pentru el. Când i-am văzut că stăteau toți în reverență, atenți la ceea ce făceam, mi-am reamintit cât de mult are nevoie lumea de El.

Nu știu cum este pentru ei acum, dar într-un weekend am plecat toți să vizităm mormântul lui Barnaba și managerul hotelului a spus că așa a fost de gol hotelul fără noi…

Dar nu a fost vorba doar despre mărturia locală, ci am fost o binecuvântare și pentru alți misionari care, în această perioadă, au trebuit să fugă din țările unde slujeau. Într-o zi a venit o soră care fugise din Irak, după ce grupuri radical islamice au abordat-o și i-au zis că are 24 de ore să plece, iar lucrarea pe care o făcea începuse să aibă un mare impact în comunitatea care o slujea. Așa că, în 24 de ore, a trebuit să plece și a venit timp de câteva zile să fie cu noi, perioadă în care câțiva din echipa cu care am organizat școala și care sunt consilieri profesioniști au stat de vorbă cu ea pentru a o ajuta să treacă prin șocul acestei perioade.

Altădată, am avut mai mulți misionari care au fost nevoiți să plece de urgență din una din țările Peninsulei Arabe, în urma unor alerte că vor fi arestați. Mai târziu am aflat că 30% din misionarii noștri din Turcia au trebuit să plece după ce guvernul turc a refuzat să le mai dea viză, chiar dacă unii slujeau acolo de peste 18 ani.

Însă impactul cel mai mare avea să fie resimțit de către cei aproximativ 65 de participanți. Trei luni au lucrat fiecare la proiecte care, în mod cert, vor impacta zonele din lume unde vor merge, trei luni de vindecare lăuntrică, după perioade de epuizare, de greutăți diferite, de singurătate sau de lupte lăuntrice pe care nu au reușit să le împărtășească cu nimeni. Îmi amintesc un tânăr misionar din Brazilia care, într-o zi, a venit și mi-a zis că vrea să vorbească cu mine și să îmi spună lucruri pe care nu le-a vorbit niciodată cu nimeni, iar câteva zile mai târziu, într-o dimineață, avea să mărturisească public și faptul că toată viața a suferit că tatăl lui nu l-a iubit și l-a părăsit de când era mic. Iar când unul din liderii școlii a mers la el și l-a luat în brațe ca pe un frate, a început să plângă cât putea de tare. La finalul școlii a spus că viața lui de acum are un nou început pentru că Dumnezeu l-a ajutat să găsească un loc unde să poată mărturisi tot ce avea în inimă, dar și să-l vindece de rănile purtate din copilărie.

Alții au început să realizeze că pot face mult mai mult pentru Dumnezeu. Mi-amintesc că povesteam cu unul din participanți și, după câteva întrebări și idei pe care i le-am dat, a zis: „Wow, nu m-am gândit niciodată la asta", iar apoi a început să lucreze un plan pentru următorii 5-10 ani pe care vrea să-l implementeze într-una din cele mai stricte țări din lume.

Sunt atât de multe mărturii. Ele se adaugă altor sute de lideri în care am investit de-a lungul anilor. Domnul Isus spune că: „Ucenicul nu este mai presus de învățătorul său" (Matei 10:24), arătând cât de important este să investiți în liderii lumii de azi, fie că îi numim lideri, păstori, oameni cu influență, etc. Ei sunt cei care pot obstrucționa sau facilita creșterea celor pe care îi ucenicizează, iar Dumnezeu are atât de mult să ne dea pentru că dorește să funcționăm la capacitatea maximă la care am fost creați și să nu rămânem la un nivel cu care să ne mulțumim.

India – Patna

Scrisoare de la Esther și Laveen. Vă salutăm din Patna, Bihar! Pe măsură ce ne apropiem de sfârșitul anului 2024, reflectăm asupra credincioșiei lui Dumnezeu și a sprijinului neclintit pe care ni l-ați oferit. Rugăciunile și ajutorul vostru financiar au fost o binecuvântare uriașă pentru noi și pentru lucrarea din India. Suntem extrem de recunoscători pentru parteneriatul vostru, care ne permite să facem o diferență semnificativă în viețile celor pe care îi slujim.

DTS (Școala de Ucenicie). Prin harul lui Dumnezeu, am finalizat cu succes faza de teorie a programului nostru DTS și studenții noștri sunt acum implicați în activități de evanghelizare în India și Nepal. Dumnezeu ne-a pus pe inimă locuri precum Nagaland, Assam, Bihar și Nepal.

Centru de meditații pentru copii. Copiii de la centrul nostru se descurcă bine și progresează la învățătură. Vedem o creștere a numărului de copii care vin și suntem acum la capacitate maximă. Căutăm activ un spațiu mai mare pentru a putea primi mai mulți copii și pentru a îmbunătăți calitatea timpului lor de studiu.

Copii din școală. Douăsprezece dintre copiii noștri din mahala merg la școală regulat și putem observa progresul lor academic. Profesorii se dedică suplimentar pentru a-i sprijini pe cei care au nevoie de ajutor. Odată cu venirea iernii, copiii se confruntă cu unele provocări, dar sunt dedicați să meargă în continuare la școală.

La final de an 2024 am planificat un program special de Crăciun pentru ei. Sperăm să le oferim mici cadouri de Crăciun. Anticipăm să adunăm până la 200 de copii la acest eveniment. Scopul nostru este să alocăm aproximativ 6 lei per copil, totalizând 1.200 lei.

Vești de la centrul de croitorie și artizanat. Centrul nostru de croitorie se dezvoltă foarte bine. Avem acum aproximativ 15 femei și fete înscrise și vedem adesea o creștere a numărului acestora. Entuziasmul și pasiunea cu care învață și își îmbunătățesc abilitățile sunt cu adevărat o inspirație.

Suntem încântați să împărtășim și faptul că trei dintre fetele noastre de la Centrul de croitorie au reușit recent să se căsătorească.

Cereri de rugăciune:

Pentru călătoriile care le am de făcut în timp ce vizitez echipa DTS care este în perioada de practică și evanghelizare în India și Nepal.

Condiții meteo favorabile lucrării acum că iarna a venit.

Putere pentru noi, pentru a continua să slujim cu dăruire.

Continuați să vă rugați pentru femeile și fetele de la Centrul de croitorie și artizanat, ca Dumnezeu să le pregătească inimile pentru transformarea de care au nevoie.

Purtați-ne în rugăciunile voastre!

Cu mult drag, **Laveen, Esther, Blessy și Anika**

Vești de la Dhiraj și Aashi. Vă salutăm în numele Domnului nostru Isus Hristos!

Prin harul lui Dumnezeu, noi suntem bine și sperăm ca acest mesaj să vă găsească și pe voi sănătoși și plini de bucurie în Domnul.

Iată câteva vești lucrarea de evanghelizare. În primul rând, vă mulțumim din toată inima pentru fiecare contribuție financiară și pentru fiecare rugăciune. Sprijinul vostru este de mare ajutor pentru lucrarea în care suntem implicați și pentru familia noastră. Cu ajutorul vostru, avem ocazia să ajungem la oameni, pentru ca evanghelia Dumnezeului nostru cel mare, Domnul Isus Hristos, să le fie vestită.

De la începutul acestui an am avut oportunitatea să slujesc oameni noi în diferite locuri, inclusiv într-o familie musulmană. Există un grup mixt de oameni care participă la părtășiile de rugăciune. De asemenea, există o familie brahmană (casta cea mai de sus în

Dhiraj și Aashi

hinduism) care mă invită să mă rog în casa lor, într-un alt loc.

Prin harul lui Dumnezeu, oamenii răspund foarte bine la Cuvântul lui Dumnezeu. Dumnezeu face de asemenea minuni în viețile lor… vindecă oamenii bolnavi și alungă demonii. Într-una din casele unde ne întâlnim, Dumnezeu a eliberat din întuneric o fată care era posedată de un demon, și acum ea urmează Școala de ucenicie (DTS).

Slăvit să fie Dumnezeu, oamenii cresc în credință!

Facem tot posibilul să ducem evanghelia oamenilor, conform viziunii date de Domnul, astfel încât aceștia să cunoască dragostea Sa. Am văzut mâna binecuvântată a Domnului în viața mea, deschizând inimile celor care ascultă vestea bună. Mulți oameni și-au predat viața Domnului Isus Hristos.

Unii au trecut prin persecuții grele (în orașul Bihta), dar prin mila Domnului, acești oameni rămân fermi în credință. Totuși, am întâmpinat și opoziție: în unele sate, am fost amenințat și unii chiar au încercat să mă împiedice să vestesc Cuvântul. Cu toate acestea, lucrarea continuă. Îi încurajez pe cei credincioși prin telefon și mă rog pentru ei. De asemenea, oameni noi se alătură rugăciunii telefonice. Mă rog ca aceștia să crească în credință și să cunoască dragostea Domnului Isus.

Mila Domnului este vizibilă în cele două biserici pe care le slujim. Îi învăț pe unii credincioși să predice Cuvântul și să mărturisească altora, pentru ca și ei să devină lucrători ai Evangheliei. Îmi pare rău că nu pot trimite fotografii, deoarece merg singur în slujire.

Vă rugăm să continuați să vă rugați pentru toți acești oameni, ca Domnul să aducă o mare binecuvântare în viețile lor și ca ei să devină adevărați ucenici ai Domnului Isus Hristos.

Despre noi. În perioada aceasta Dumnezeu ne-a binecuvântat cu primul nostru copil și am fost destul ocupați în ultimele zile. Prin mila lui Dumnezeu, bebelușul nostru, Ieremia, este sănătos, iar Aashi (se citește Aași) se recuperează bine. Vă rugăm să ne susțineți în rugăciune, ca Dumnezeu să ne dea înțelepciune pentru a fi părinți buni și să ne ajute în împlinirea tuturor nevoilor familiei noastre.

Apreciem rugăciunile voastre și vă suntem recunoscători pentru toată susținerea.

Multe binecuvântări, **Dhiraj și Aashi**

Lucrarea cu copii făcută de Esther

Seul, Coreea - Congresul Global Lausanne. În luna septembrie am fost în Seul, Coreea de Sud, invitat să fac parte din delegația României - alături de 35 de lideri creștini - la cel de-al patrulea eveniment global al Congresului Lausanne, care a fost început în 1974 de Billy Graham și alți lideri de talie internațională.

Întâlnirea globală are loc odată la 15-17 ani, iar de-a lungul ultimelor decenii a fost probabil evenimentul care a trasat liniile directoare ale misiunii mondiale de azi.

Peste 5.300 de lideri de biserici și de organizații din peste 200 de națiuni ne-am strâns timp de o săptămână pentru a căuta fața Lui și a trasa, cu ajutorul Domnului, direcții pentru deceniile care vor veni.

Ar fi atât de multe de împărtășit legat de acest eveniment, pentru că am avut privilegiul să am diverse întâlniri cu oameni de referință din lumea evanghelică, dar am rămas impresionat să realizez că dintre zecile de oameni cu care am discutat, probabil cu 80% aveam cunoștințe comune. Aceasta mă face să mă gândesc la cât de mare este familia din care fac parte și, în egală măsură, la cât de benefic este să căutăm să avem părtășie cu frații și surorile noastre din alte părți ale lumii și nu numai.

Din motive de securitate, nu voi putea da foarte multe alte detalii, dar am întâlnit eroi ai credinței care sunt vânați de serviciile secrete ale țărilor din care vin. Îmi amintesc că am făcut o poză cu câțiva lideri cu care am povestit peste o oră diverse lucruri legate de lucrare, iar la plecare mi-au zis: „Ai grijă de poza asta, că dacă te prind alături de noi, nu scapi de închisoare."

De asemenea, am avut ocazia să particip timp de mai multe zile la dezvoltarea unor strategii legate de evanghelizarea lumii neatinse încă cu Evanghelia și să pot lucra cu lideri creștini ai altor organizații și biserici. A fost un alt privilegiu să cunosc oameni pe care Dumnezeu îi folosește în alte părți din lume.

Iată însă și alte aspecte care au făcut această întâlnire specială: aproape 7.000 de frați și surori din Coreea s-au rugat pe întreaga perioadă a întâlnirii, s-au format peste 400 de echipe globale de colaborare, iar transmisiile în direct au fost urmărite de peste 30.000 de persoane din 161 de țări. Aceasta este o realizare când vine vorba despre unitatea Bisericii lui Cristos pentru scopul la care am fost chemați - să ducem Evanghelia până la marginile pământului. Doamne, ajută-ne să continuăm!

Începem un an nou, și privind retrospectiv putem striga tare că Dumnezeu a fost cu noi! Cu noi toți!

Au fost și perioade mai dificile uneori, dar El a fost credincios. Mulțumim pentru perseverența voastră în lucrare, pentru că v-ați lărgit inimile și ne-ați inclus nu doar pe noi, ci și pe mulți alți credincioși, misionari, oameni pierduți. Glorie Lui! Așa cum spuneau misionarii moravieni, spunem și noi azi: „Vrednic este Mielul care a fost junghiat să primească răsplata suferințelor Lui."

Vă binecuvântăm în Numele Lui în anul 2025 și ne rugăm ca El să ne ajute să sporim în faptele bune, pe care El le-a pregătit mai dinainte, ca noi să umblăm în ele! Maranata!

Cu o deosebită recunoștință,
Marian și Luiza, Emma și Irina /
marianluiza@gmail.com

Notă: Din motive de securitate, vă rog să nu distribuiți în mediul online nicio parte a acestui material fără a discuta în prealabil cu noi!

Finanțe infoMISIONAR

"... această lucrare ... o săvârșim spre slava Domnului ...
În chipul acesta, vrem ca nimeni să nu ne defaime cu privire la acest belşug de ajutoare, de care îngrijim.
Căci căutăm să lucrăm cinstit nu numai înaintea Domnului, ci şi înaintea oamenilor." - 2 Corinteni 8v19-21

Pentru că dorim să fim transparenți cu privire la modul în care folosim donațiile pentru susținerea lucrării de misiune, prezentăm alocarea acestora pentru perioada **1 octombrie - 31 decembrie 2024**:

- lucrarea din Peru / Marcus şi Adina Dumitru - 25.400 lei;
- lucrarea din India / Marian şi Luiza - 23.600 lei și 700 euro;
- lucrarea din Zambia / Maria Magdalena Halip - 15.000 lei și 100 euro;
- lucrarea din Mexic / Narcis şi Sara Dragomir - 13.500 lei;
- lucrarea din Orientul Mijlociu / Alina Vodă - 15.800 lei;
- lucrarea din Peru / Raul și Aurelia Tello - 23.100 lei;
- lucrarea din India / Cecilia - 10.400 lei;
- lucrarea din Mongolia / Ani și Sami Șoldan - 14.900 lei.

Pentru cheltuielile cu tipărirea și distribuirea prin POȘTA ROMÂNĂ a revistei **info**MISIONAR nr. **172** s-a alocat suma de 8.000 lei.

• Precizăm că alocarea banilor pentru diferitele lucrări misionare se face ținându-se cont de dorințele donatorilor și de nevoile pe care le cunoaștem.

Responsabili departament financiar:
Daniel Coteanu - 0740.294.727
şi Lucian Adam - 0744.492.185

• Pentru aceia dintre dumneavoastră care doriți să contribuiți la apariția revistei **info**MISIONAR, precum și la sprijinirea lucrării de misiune internațională, vă anunțăm că puteți trimite donații în conturile **Asociației Info Misionar** - C.I.F.: 50585459

RO73 RZBR 0000 0600 2670 0172 - lei

RO53 RZBR 0000 0600 2670 0241 - euro

RO04 RZBR 0000 0600 2670 0250 - usd

deschise la **Raiffeisen Bank**.

Dacă este posibil, vă rugăm specificați lucrarea pe care doriți să o sprijiniți. În descrierea tranzacției bancare, indiferent dacă precizați sau nu numele lucrării sau misionarului susținut, este necesar să specificați: **"donație pentru susținerea proiectelor misionare ..."**!

• ECHIPA

Madi Roman, Mihaela Dincuță,
Anca și Teodor Toculeț, Daniel Coteanu,
Claudia și Lucian Adam

• CONTACT

0744.492.185 // luci_adam@yahoo.com

• Tiraj tipar: 3.650 buc